

[Wilhelm]

erklæringer, at man laver citatfalsk, og at man strammer dem til noget, de ikke kan bære.

Hvad ombudsmanden angår, har han selv udtalt klart, at der ikke er dækning for det, regeringen siger, i hans regørelse. Og det er på de afgørende punkter, når man kigger det efter i sømmene.

Justitsministeren var inde på menneskerettighedskommissionen og holdt en lang tale om, hvorvidt der var adgang til at udvise på det grundlag, men se, det er jo ikke det, vi har talt om her. Det ved vi godt at der er med den udlændingelov, der findes, og som – det takker jeg for at hr. Hagen Hagensen gjorde rede for – VS var et af de få partier, der ikke ville støtte i sin tid. Det, menneskerettighedskommissionen taler om, er alene spørgsmålet om udvisning til Mexico. Jeg har påvist, at man har lavet citatfusk. Det gælder over for offentligheden, det gælder over for pressen, det gælder over for tv, og det gælder over for retsudvalget, hvor man omhyggeligt har plukket én sætning ud af dens sammenhæng. Jeg har heroppe læst hele det afsnit op – og vil ikke gøre det igen – og påvist, at det centrale har man udeladt. Statsministeren kom senere ind på det og begyndte også at læse op, og det var lidt vanskeligt at høre, hvornår oplæsningen sluttede, og hvornår hans egne kommentarer – eller måske justitsministeriets kommentarer, eller hvad ved jeg – begyndte, men jeg kan i hvert fald sige, at det, der fremstod her som et citat i statsministerens mund, det er citatfusk. Det findes overhovedet ikke i erklæringen fra menneskerettighedskommissionen. Jeg står med den her i den engelske udgave, direkte affotograferet. Den lyder præcis, som jeg læste den op før, og ikke som det, statsministeren måske foregav var et citat. I hvert fald gjorde han det umuligt for tilhørerne at høre, hvornår citatet sluttede, og hvornår udlægningerne, som der ikke er grundlag for, begyndte.

Om udvisning og udlevering havde justitsministeren også en lang udredning, men når man kigger den efter i sømmene, så består den jo i én eneste ting, nemlig en konstatering af, at der kan ikke være tale om en udlevering, af den simple grund at de forholdsregler, som skulle iagttages, hvis det var en udlevering, ikke blev iagttaget.

Der er nemlig særlige krav i forbindelse med udlevering, som ikke er i forbindelse

med udvisning, og hvorfor er der det? Ja, det er der naturligvis, fordi det kan være ganske særlig alvorligt at blive udleveret til dette eller hint bestemte land – alvorligere end det at blive udvist, der, som vi rigtigt fik at vide, er effektueret, så snart man har konstateret, at den pågældende har forladt landets område. Men det, der skete i denne sag, var, at alle de ydre rammer og personens mulighed for at stå af et sted var præcis efter udleveringsproceduren, mens de retssikkerhedsregler, som ganske særligt skal iagttages, når der er tale om udlevering – det har ministeren ret i – ikke blev iagttaget.

Ministeren undlod fuldstændig at komme ind på spørgsmålet om, hvad det er for andre lande, man har søgt at drage ind i billedet. Det var der ikke noget om her i anden runde. Jeg har spurgt om det. Hvad er der egentlig sket med Algeriet siden den 27. maj, hvor man havde plan om at udvise dertil? Nu udviser man til Mexico, og der kommer en ny påstand om, at man har søgt andre muligheder. Det har vi ikke hørt om før, og vi har heller ikke hørt om, hvad de bestod i.

Jeg vil gerne uddybe det, jeg kun havde lejlighed til at nævne meget kort i første runde, og dokumentere de udtalelser, som politimester Søren Sørensen efter Ekstra Bladsreporteren Knud Burchardts referat har givet til Ekstra Bladet den 14. oktober. Der siger politimesteren om behandlingen af Martinez, straks efter at vi havde intervenseret den 27. maj og justitsministeren så midlertidigt havde udsat udvisningen:

»Han fik så at vide, at når han, om jeg så må sige, havde brudt den aftale, som vi havde indgået dagen i forvejen, så måtte vi, næste gang udvisningen eventuelt blev aktuel, udsende ham til Mexico.«

Dette blev sagt udtrykkeligt til ham, altså i slutningen af maj. Det fortsætter med, at det har fremmedpolitiet bragt videre til regeringen, at sådan mente man, det måtte være, og det tiltrådte ministeriet. Til sidst spørger Ekstra Bladet: »Så var overvejelserne om at lade ham rejse til et andet land ude af verden?«, og svaret fra politimesteren er: »Det var ude af verden på grund af hans egen adfærd og kun på grund af hans egen adfærd.« Dette var i slutningen af maj. Nu skal vi så have at vide, at man har søgt alle mulige andre udveje end at sende ham til Mexico. Det rimer ganske enkelt ikke.